

**บทบาทการช่วยเหลือเจ้าหน้าที่ตำรวจของพนักงานรักษาความปลอดภัย
รับอนุญาตในการป้องกันอาชญากรรม**
**The Role of A Licensed security Guard to Help Police Officers
to Prevent Crimes**

ณัฐวุฒิ ผิวนุ่มคำ*
Nattawut Phiwawka

Received: June 8, 2020 Revised: August 19, 2020 Accepted: September 8, 2020

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาบทบาทการช่วยเหลือเจ้าหน้าที่ตำรวจของพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตในการป้องกันอาชญากรรมตามกฎหมาย และศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลของพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตและปัจจัยทางด้านสิ่งแวดล้อมที่มีผลต่อบทบาทการช่วยเหลือเจ้าหน้าที่ตำรวจของพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตในการป้องกันอาชญากรรม กลุ่มตัวอย่างคือ พนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาต จำนวน 200 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ แบบสอบถามเกี่ยวกับบทบาทและปัจจัยส่วนบุคคลของพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาต สถิติที่ใช้ในการวิจัยคือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ t-test

พระราชบัญญัติธุรกิจรักษาความปลอดภัย พ.ศ. 2558 มาตรา 41 ระบุให้พนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตช่วยเหลือเจ้าหน้าที่ตำรวจในการป้องกันอาชญากรรม เนื่องจากพระราชบัญญัตินี้ได้บัญญัติขึ้นใหม่ จึงควรมีการสำรวจความพร้อมของพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตในการช่วยเหลือดังกล่าว การวิจัยเรื่องนี้จึงศึกษาความพร้อมของพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตในบทบาทการช่วยเหลือเจ้าหน้าที่ตำรวจในการป้องกันอาชญากรรม งานวิจัยนี้ใช้แบบสอบถามประชากรตัวอย่างที่เป็นพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตเลือกโดยวิธีแบบสะดวก จำนวน 200 คน ผลการวิจัยพบว่า 1) พนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตทั้งหมดไม่แน่ใจว่ามีความรู้เกี่ยวกับการรักษาความปลอดภัย แต่ก็เห็นด้วยว่าสภาพแวดล้อมส่วนใหญ่ของหน่วยงานเอื้อต่อการรักษาความปลอดภัย 2) พนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตที่ผ่านการฝึกอบรมทบทวนหลังจบหลักสูตรรักษาความปลอดภัยจะช่วยเหลือเจ้าหน้าที่ตำรวจในการป้องกันอาชญากรรมได้ดีกว่าผู้ที่ไม่ได้ผ่านการฝึกอบรม 3) ความเห็นในเรื่องบทบาทการช่วยเหลือเจ้าหน้าที่ตำรวจมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เชิงบวกกับปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมและปัจจัยด้านความรู้เรื่องการรักษาความปลอดภัย

คำสำคัญ: ช่วยเหลือเจ้าหน้าที่ตำรวจ, ป้องกันอาชญากรรม, บทบาท, พนักงานรักษาความปลอดภัย

* อาจารย์ (สัญญาบัตร 2) กลุ่มงานคณาจารย์ คณะตำรวจศาสตร์ โรงเรียนนายร้อยตำรวจ

Abstract

The quantitative research intends to study the roles of the licensed security officers in helping the police officers to prevent the crime according to law. The research also aims to study the security guards' personal factors and environmental factors effecting on the role. The 200 licensed security guards answered the questionnaires about their roles and the personal factors of being the licensed security guards. The data were analyzed using percentage, means standard deviation and t-test.

The result found that: 1) in the operation, the licensed security guards occupied with main three duties which were: 1. to assist the police officers in arresting the offenders under the Criminal Code; 2. to protect and ensure the safety in life, body and property of the citizen and 3. to immediately report the crimes and offences to the administrative official or to the local police officers when there was a commission of offences or there was a reasonable ground to believe that there would be a crime happening within the responsible area; 2) the personal factors effecting on being the licensed security guards included, the person needed to be male, aged between 21-25 years old, needed to be trained under the security guard program, and needed to have the working experience for more than 5 years. They also needed to take numerous roles in helping the police officers in preventing the crimes. For the environment factors, they needed to do the operation manuals, supervised and inspected the other security guards who were on duties, and provided the communication equipment to communicate with the operation center during working. The later duty effects directly to the security guards' role on helping the police officers to prevent the crimes.

Keywords: Help Police Officers, Prevent Crimes, The Role, Licensed Security Guard

บทนำ

พระบรมราโชวาทของพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 5 พระราชทานแก่ข้าราชการตำรวจ ความว่า “การจับผู้ร้ายนั้นไม่ใช่เป็นความชอบ เป็นแต่นับว่าผู้นั้นได้กระทำการครบถ้วนแก่หน้าที่เท่านั้น แต่จะถือเป็นความชอบก็ต่อเมื่อได้ปกครองป้องกันเหตุร้ายให้ชีวิตและทรัพย์สินของข้าแผ่นดิน (ประชาชน) ในท้องที่นั้นให้อยู่เย็นเป็นสุข”

ในพระบรมราโชวาทของพระองค์ทรงมุ่งเน้นให้เจ้าหน้าที่ตำรวจ ป้องกันเหตุ การตัดโอกาส ลดโอกาสในการที่บรรดาโจรผู้ร้ายจะสามารถกระทำความผิดได้ จึงจะถือว่าการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจประสบความสำเร็จเต็มร้อยเปอร์เซ็นต์ไม่ใช่วัดกันเพียงแต่ว่าสถานีตำรวจไหนจับโจรผู้ร้ายได้มากกว่าหากเป็นสถานีตำรวจที่ดีต้องให้ความสำคัญในการป้องกันเหตุมากกว่ารอให้เหตุเกิดแล้วค่อยมาจับกุมในภายหลัง จึงควรให้ความสำคัญกับงานป้องกันอาชญากรรมให้มากฯ ดังนั้นการจับกุมคนร้ายได้ภายหลังการกระทำความผิดต่อชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน จึงไม่ใช่การทำให้ประชาชนรู้สึกปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินอย่างแท้จริง เป็นแค่สิ่งที่ทำให้บรรเทาความเดือดร้อนดังกล่าวเท่านั้น (สำนักงานตำรวจแห่งชาติ, 2553, หน้า 2)

เจ้าหน้าที่ตำรวจมีภาระหน้าที่อันยิ่งใหญ่ต่อสังคมและประเทศชาติในการรักษาความสงบเรียบร้อย ตลอดจนการป้องกันอาชญากรรม รวมทั้งการรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน ซึ่งในการป้องกันอาชญากรรมนั้นถือว่าเป็นภารกิจหลักที่สำคัญของตำรวจที่จะต้องดำเนินการเพื่อควบคุมอาชญากรรมให้อยู่ในระดับที่สังคมยอมรับได้ หรือหากจะเกิดก็ตั้งอยู่ในภาวะที่สามารถควบคุมได้ เมื่อมีการป้องกันอาชญากรรมได้เท่ากับว่าเป็นการลดความสูญเสียที่จะเกิดขึ้นกับเศรษฐกิจ สังคม และคุณภาพชีวิตของประชาชนได้ทั้งระบบ

การป้องกันอาชญากรรมจึงเป็นงานสำคัญ ที่ก่อให้เกิดความสงบเรียบร้อยของสังคม นอกจากนี้ยังเป็นการลดภาระหน้าที่ของการสืบสวน จับกุมของเจ้าหน้าที่ตำรวจได้อีกด้วย สำนักงานตำรวจแห่งชาติได้ให้ความสำคัญของการป้องกันอาชญากรรมไว้ในลำดับแรก และพยายามปรับปรุงพัฒนาแนวทางการป้องกันอาชญากรรมให้มีประสิทธิภาพอยู่เสมอตามหลักการและทฤษฎีที่ได้มีการศึกษาค้นคว้าไว้หลายด้าน อันได้แก่ หลักการของการบังคับใช้กฎหมาย (Law Enforcement Approach) การทุ่มเทกำลังตำรวจออกตรวจตราครอบคลุมพื้นที่รับผิดชอบ ภายใต้หลักการที่ว่ามีตำรวจที่ไหนต้องไม่มีอาชญากรรมที่นั่น หลักการของชุมชนสัมพันธ์ (Community Relations Approach) ที่เน้นการแสวงหาความร่วมมือจากประชาชนมาช่วยในการป้องกันอาชญากรรม หลักการควบคุมอาชญากรรมจากสภาพแวดล้อม (Theory of Crime Control Through Environmental Design) โดยมุ่งเน้นในการรักษาพื้นที่ที่มีความเข้มแข็งและป้องกันตัวเองได้ด้วยการจัดระเบียบต่างๆ ให้มีความแข็งแรง และหลักการตำรวจชุมชน (Community Relation Approach) เพื่อให้ตำรวจได้เข้าถึงประชาชน และมุ่งเน้นงานในด้านบริการ จัดตั้งชุมชนให้เกิดความเข้มแข็งมีองค์กรขึ้นมาเพื่อป้องกันตนเอง (สำนักงานตำรวจแห่งชาติ, 2556, หน้า 3-15)

ในปัจจุบันประเทศไทยกำลังประสบกับปัญหาเศรษฐกิจตกต่ำอันเป็นผลสืบเนื่องมาจากปัจจัยหลากหลายประการ ทำให้กิจการหลายแห่งประสบปัญหาการขาดสภาพคล่องต้องปิดกิจการไป หรือต้องประหยังบประมาณอย่างเต็มที่ โดยการลดจำนวนพนักงาน ลดเงินเดือน หรือลดเงินพิเศษต่างๆ เช่น เบี้ยเลี้ยง เงินค่านายหน้า เงินค่าล่วงเวลา เป็นต้น ซึ่งก่อให้เกิดปัญหาสังคมตามมามากมาย โดยเฉพาะปัญหาการว่างงาน ปัญหาความไม่มั่นคงในการประกอบอาชีพ ปัญหารายได้ไม่เพียงพอแก่การยังชีพ ทำให้ชาวคราวตามสื่อต่างๆ ในช่วงนี้มีชาวปล้น จี้ ฆ่า ช่มชืน ฉกชิงวิ่งราว เกิดขึ้นบ่อยครั้ง โดยส่วนใหญ่เป็นโจรหน้าใหม่หรือโจรจำเป็นที่เกิดขึ้นเนื่องจากแรงบีบคั้นทางเศรษฐกิจ ปัญหาเหล่านี้ทำให้ประชาชนรวมทั้งเจ้าของกิจการต่างๆ ตกอยู่ในความหวาดวิตกถึงความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน นับเป็นปัญหาที่คุกคามชีวิตความเป็นอยู่ของคนในสังคมอย่างมาก ซึ่งนับวันจะทวีความรุนแรงขึ้นเรื่อยๆ แต่มาตรการการรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของรัฐบาลหรือหน่วยงานของรัฐ ยังไม่เพียงพอกับการต่อสู้กับผู้ก่อความไม่สงบและการป้องกันภัยที่มองไม่เห็น

จากปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นทำให้ประชาชนต้องหาวิธีการต่างๆ ในการป้องกันตนเอง ซึ่งการจ้างบริษัทรักษาความปลอดภัยก็นับเป็นอีกแนวทางหนึ่งที่ดีและมีความเหมาะสม **กล่าวถึง**การจ้างบริษัทรักษาความปลอดภัยว่า นอกเหนือจากการที่เอกชนหรือประชาชนทั่วไปจะมีบทบาทในการป้องกันอาชญากรรมพื้นฐานโดยการป้องกันตนเองมิให้เป็นเหยื่ออาชญากรรมด้วยตนเอง การจัดหาพนักงานรักษาความปลอดภัยหรือเครื่องมืออุปกรณ์ในการป้องกันรักษาทรัพย์สินแล้ว บริษัทรักษาความปลอดภัยเอกชนก็นับว่ามีบทบาทที่สำคัญในปัจจุบันในการช่วยลดความสูญเสียจากอาชญากรรมพื้นฐาน และป้องกันอาชญากรรมพื้นฐานให้กับชุมชน ทั้งนี้โดยการที่บริษัทเหล่านี้ได้ให้บริการรับจ้าง จัดหา หรือวางระบบรักษาความปลอดภัยในทุกๆ ด้านให้กับลูกค้าตามที่ต้องการ บริษัทรักษาความปลอดภัยนั้นเป็นส่วนหนึ่งของการรักษาความปลอดภัยของเอกชน ซึ่งนับวันจะยิ่งมีความสำคัญมากยิ่งขึ้นในอนาคต ปัจจุบันบริษัทรักษาความปลอดภัยเป็นที่ต้องการของศูนย์การค้า โรงพยาบาลเอกชน โรงแรม สถานประกอบการเงิน สำนักงานที่ทำการในอาคารสูง อาคารชุด และหมู่บ้านจัดสรรถือว่าเป็นธุรกิจที่มีความใกล้ชิดและมีส่วนสำคัญในการป้องกันอาชญากรรมของสังคมในระดับพื้นฐานโดยตรง เพราะหน้าที่สำคัญของพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาต ก็คือการดูแลความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของผู้ว่าจ้างตามที่ได้รับไว้ในสัญญา ดังนั้น การมีพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตปฏิบัติหน้าที่ตามสถานที่ต่างๆ จึงมีส่วนช่วยในการป้องกันอาชญากรรม (คณะทำงานโครงการสนับสนุนประชาชนและองค์กรเอกชนให้เข้ามามีบทบาทและส่วนร่วมในการรักษาความสงบเรียบร้อย, 2559, หน้า 3)

กรณีสถานีดารวจภูธรโพธิ์แก้ว อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม เป็นพื้นที่ที่มีโรงงานอุตสาหกรรม บริษัท ห้างร้านต่างๆ ทั้งขนาดใหญ่ ขนาดกลางและขนาดเล็ก รวมถึงหมู่บ้านจัดสรรจำนวนมาก และมีการว่าจ้างพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตเข้ามาช่วยดูแลความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของผู้ว่าจ้างจำนวนมากด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงมีความเห็นว่า ด้วยบทบาทที่มีความสำคัญของบริษัทรักษาความปลอดภัยและพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาต ที่ได้ช่วยเหลือเจ้าหน้าที่ตำรวจในการป้องกันอาชญากรรมในเขตพื้นที่รับผิดชอบอยู่แล้ว โดยรัฐบาลไม่ต้องเสียงบประมาณว่าจ้างและฝึกอบรม มีจำนวนมากกว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจหลายเท่า ปฏิบัติหน้าที่ประจำหน่วยงานตลอด 24 ชั่วโมง กระจายประจำอยู่ตามหน่วยต่างๆ ครอบคลุมพื้นที่ ซึ่งเป็นกำลังสำคัญที่มีบทบาทในการช่วยเหลือเจ้าหน้าที่ตำรวจในการป้องกันอาชญากรรมได้เป็นอย่างดี ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาวิจัยเรื่องดังกล่าว ซึ่งผลการวิจัยจะก่อให้เกิดประโยชน์โดยตรงทั้งต่อประชาชนในด้านการดูแลรักษาความปลอดภัยและต่อสำนักงานตำรวจแห่งชาติในการแบ่งเบาภาระหน้าที่ในการป้องกันอาชญากรรม ผู้วิจัยจึงได้เลือกศึกษาวิจัยในเรื่องนี้ โดยเลือกสถานีดารวจโพธิ์แก้วเป็นกรณีศึกษา

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบบทบาทการช่วยเหลือเจ้าหน้าที่ตำรวจของพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตในการป้องกันอาชญากรรมตามกฎหมาย จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางด้านสิ่งแวดล้อมกับบทบาทการช่วยเหลือเจ้าหน้าที่ตำรวจของพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตในการป้องกันอาชญากรรม

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ศึกษาค้นคว้าจากเอกสาร ตำรา (Documentary Study) โดยการค้นคว้า เก็บรวบรวมข้อมูลและศึกษาจากเอกสารทางด้านวิชาการ หนังสือ วารสาร บทความ เอกสารบริษัทรักษาความปลอดภัย วิทยานิพนธ์ที่มีผู้ศึกษา

วิจัยไว้ รายงานการวิจัย ข้อมูลจากหน่วยราชการ ข้อมูลจากอินเทอร์เน็ต และข้อมูลจากสมาคมผู้ประกอบการรักษาความปลอดภัยแห่งประเทศไทย รวมทั้งของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

1.2 ศึกษาวิจัยภาคสนาม (Field Survey) โดยการเก็บข้อมูลจากแบบสอบถามในกลุ่มประชากรเป้าหมายที่เป็นพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาต ในเขตสถานีตำรวจโพธิ์แก้ว อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) โดยใช้การคำนวณกลุ่มตัวอย่างของ Yamane's ได้จำนวน 200 ตัวอย่าง

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วยแบบสอบถามที่สร้างขึ้นจากการประมวลแนวคิดและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยการสอบถามแบ่งออกเป็น 5 ส่วนดังนี้

ส่วนที่ 1 เป็นข้อมูลทั่วไปของประชากรเป้าหมาย ซึ่งเป็นตัวแปรอิสระ ได้แก่ เพศ อายุ ผ่านการฝึกอบรมทบทวนหลังจบหลักสูตรรักษาความปลอดภัย และระยะเวลาในการปฏิบัติงาน เป็นลักษณะคำถามให้เลือกตอบ

ส่วนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับ ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านความรู้ของพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาต เรื่องที่ส่งเสริมกับบทบาทการช่วยเหลือเจ้าหน้าที่ตำรวจในการป้องกันอาชญากรรม จำนวน 13 ประเด็น ลักษณะคำถามเป็นแบบ Rating Scale มี 5 ระดับ

ส่วนที่ 3 เป็นคำถามเกี่ยวกับ ปัจจัยสภาพแวดล้อมของหน่วยงาน ด้านมาตรฐานการรักษาความปลอดภัย จำนวน 7 ประเด็น แบ่งระดับความคิดเห็นเป็น 5 ระดับ

ส่วนที่ 4 เป็นคำถามเกี่ยวกับบทบาทการช่วยเหลือของพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจในการป้องกันอาชญากรรม จำนวน 3 ประเด็น แบ่งระดับความคิดเห็นเป็น 5 ระดับ

ส่วนที่ 5 เป็นคำถามเกี่ยวกับข้อเสนอแนะและความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทการช่วยเหลือของพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาต ต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจในการป้องกันอาชญากรรม

2.2 การหาความเที่ยงตรง (Validity) ของเครื่องมือ ผู้ศึกษาได้นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนอต่อคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อทำการทดสอบและแก้ไขให้มีความถูกต้องเที่ยงตรงในเชิงเนื้อหา (Content Validity) และหาความเชื่อมั่น (Reliability) โดยนำแบบสอบถามที่แก้ไขปรับปรุงแล้วไปทดสอบ (Pre-test) กับพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาต ในเขตสถานีตำรวจภูธรสามพราน อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม โดยการสุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นประชากรใกล้เคียงกับกลุ่มประชากรที่จะทำการศึกษา จำนวน 20 ราย เพื่อหาความเชื่อมั่นรวมแล้วนำไปหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation) หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์มีค่าตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไปก็ถือว่าแบบสอบถามที่สร้างขึ้นมีความเที่ยงตรง ซึ่งได้ค่า 0.7865 ถือว่าแบบสอบถามที่สร้างขึ้นมีความเที่ยงตรง

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้ศึกษาได้นำแบบสอบถามที่ผ่านการทดสอบความเชื่อมั่นแล้วไปพบผู้จัดการบริษัทรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตด้วยตนเองที่บริษัทรักษาความปลอดภัย เพื่อขอความร่วมมือแจกแบบสอบถามให้กับพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตตอบแบบสอบถามโดยการสุ่มตัวอย่าง ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) ให้เวลาตอบแบบสอบถาม 3 วัน เพื่อให้เห็นความคิดเห็นได้อย่างอิสระ โดยแจกแบบสอบถาม จำนวน 200 ชุด เมื่อครบกำหนดได้ไปรวบรวมเก็บแบบสอบถามคืนมา หลังจากนั้นผู้วิจัยได้ทำการตรวจสอบความเรียบร้อยของแบบสอบถาม เพื่อสะดวกในการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลเมื่อผู้วิจัยรวบรวมข้อมูลต่างๆ ครบถ้วนแล้ว ผู้วิจัยได้ทำการตรวจสอบความสมบูรณ์และความถูกต้องของแบบสอบถามทุกฉบับด้วยตนเอง จากนั้นจึงนำแบบสอบถามซึ่งมีความถูกต้อง สมบูรณ์ มาประมวลผลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS (Statistical Package for the Social Science)

ผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์การให้คะแนนในการวิเคราะห์ข้อมูลของแบบสอบถาม ดังนี้

ระดับคะแนน	การแปลความหมาย
5 คะแนน	มากที่สุด
4 คะแนน	มาก
3 คะแนน	ปานกลาง
2 คะแนน	น้อย
1 คะแนน	น้อยที่สุด

เมื่อแบ่งคะแนนออกเป็น 5 ระดับ ทำให้สามารถคำนวณช่วงกว้างระหว่างขั้นได้ ดังนี้ (เกศินี บุญประสิทธิ์, 2559, หน้า 26)

$$\frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนขั้น}} = \frac{5 - 1}{5} = 0.8$$

ซึ่งสามารถแปลความหมายระดับคะแนนในการวิเคราะห์ ได้ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.21 - 5.00 หมายถึง เห็นด้วยอย่างยิ่งว่าเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อบทบาท

ค่าเฉลี่ย 3.41 - 4.20 หมายถึง เห็นด้วยว่าเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อบทบาท

ค่าเฉลี่ย 2.61 - 3.40 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อบทบาท

ค่าเฉลี่ย 1.81 - 2.60 หมายถึง ไม่เห็นด้วยว่าเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อบทบาท

ค่าเฉลี่ย 1.01 - 1.80 หมายถึง ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งว่าเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อบทบาท

แบบสอบถามกลับคืนมาครบตามจำนวน ผู้วิจัยได้ตรวจสอบข้อมูลและนำข้อมูลมาวิเคราะห์ผลโดยใช้การประมวลผลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางคอมพิวเตอร์ โดยใช้สถิติ ดังนี้

4.1. สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistic) เป็นการบรรยายจัดหมวดหมู่ของกลุ่มประชากรตัวอย่าง โดยใช้ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

ค่าร้อยละ (Percentage)

$$\begin{aligned} \text{ร้อยละ (\%)} &= \frac{X \times 100}{n} \\ X &= \text{จำนวนข้อมูลที่ต้องการนำมาหาค่าร้อยละ} \\ n &= \text{จำนวนข้อมูลทั้งหมด} \end{aligned}$$

ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)

$$\begin{aligned} \bar{X} &= \frac{\sum X}{n} \\ \bar{X} &= \text{ค่าเฉลี่ยของคะแนน} \\ \sum X &= \text{ผลรวมของคะแนน} \\ N &= \text{จำนวนข้อมูลทั้งหมด} \end{aligned}$$

ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

$$S.D. = \sqrt{\frac{\sum(X - \bar{X})^2}{n - 1}}$$

S.D. = ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

$\sum(X - \bar{X})^2$ = ผลรวมของคะแนนลบด้วยคะแนนเฉลี่ย

n = จำนวนข้อมูลทั้งหมดจากกลุ่มตัวอย่าง

4.2. สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistic) สำหรับการทดสอบสมมติฐานเพื่อหาความสัมพันธ์หรือความแตกต่างระหว่างปัจจัยทางด้านสิ่งแวดล้อมกับบทบาทการช่วยเหลือเจ้าหน้าที่ตำรวจของพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตในการป้องกันอาชญากรรม

สถิติค่า t - test ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 กรณีที่ตัวแปรอิสระมี 2 กลุ่ม และใช้วิธีการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way ANOVA) ในกรณีที่ตัวแปรอิสระ มีมากกว่า 2 กลุ่ม เมื่อพบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผู้วิจัยทำการทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยเป็นรายคู่โดยวิธีของเชฟเฟ (Scheffe')

โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Correlation Coefficients) โดยเกณฑ์การแปลผลความสัมพันธ์ของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ กำหนดเกณฑ์การแปลความหมาย 5 ระดับ ดังนี้ (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2540, หน้า 144)

ความรู้สึกรู้สึกเห็นด้วยมากที่สุด	เท่ากับ	5	คะแนน
ความรู้สึกรู้สึกเห็นด้วยมาก	เท่ากับ	4	คะแนน
ความรู้สึกรู้สึกเห็นด้วยปานกลาง	เท่ากับ	3	คะแนน
ความรู้สึกรู้สึกเห็นด้วยน้อย	เท่ากับ	2	คะแนน
ความรู้สึกรู้สึกเห็นด้วยน้อยที่สุด	เท่ากับ	1	คะแนน

ผลการวิจัย

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคล

ตาราง 1 ผลการวิเคราะห์แสดงจำนวนและร้อยละเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง

ลักษณะตัวแปร	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	164	82.0
หญิง	36	18.0
2. อายุ		
18 - 20 ปี	18	9.0
21 - 30 ปี	66	33.0

ลักษณะตัวแปร	จำนวน	ร้อยละ
31 - 40 ปี	73	36.5
41 - 50 ปี	29	14.5
มากกว่า 50 ปี	14	7.0
3. การฝึกอบรมทบทวนหลังจบหลักสูตร รักษาความปลอดภัย		
ผ่าน	152	76.0
ไม่ผ่าน	48	24.0
4. ระยะเวลาในการปฏิบัติงาน		
ต่ำกว่า 5 ปี	95	47.5
5 - 10 ปี	60	30.0
11 - 15 ปี	31	15.5
16 - 20 ปี	11	5.5
21 ปีขึ้นไป	3	1.5

จากตาราง 1 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 164 คน คิดเป็นร้อยละ 82.0 และเป็นเพศหญิง จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 18.0

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอายุ 31-40 ปี จำนวน 73 คน คิดเป็นร้อยละ 36.5 อยู่ในช่วงอายุ 21-30 ปี จำนวน 66 คน คิดเป็นร้อยละ 33.0 อายุ 41-50 ปี จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 14.5 อายุ 18-20 ปี จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 9.0 และอายุ มากกว่า 50 ปี จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 7.0 ตามลำดับ

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ผ่านการฝึกอบรมทบทวนหลังจบหลักสูตรรักษาความปลอดภัย จำนวน 152 คน คิดเป็นร้อยละ 76.0 ไม่ผ่านการฝึกอบรมทบทวนหลังจบหลักสูตรรักษาความปลอดภัยจำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 24.0 ตามลำดับ

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ระยะเวลาในการปฏิบัติงาน ต่ำกว่า 5 ปี จำนวน 95 คน คิดเป็นร้อยละ 47.5 ระยะเวลาในการปฏิบัติงาน 5-10 ปี จำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 30.0 ระยะเวลาในการปฏิบัติงาน 11-15 ปี จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 15.5 ระยะเวลาในการปฏิบัติงาน 16-20 ปี จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 5.5 และ ระยะเวลาในการปฏิบัติงาน 21 ปีขึ้นไป จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 1.5 ตามลำดับ

ส่วนที่ 2 ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านความรู้ของพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาต เรื่องที่ส่งเสริม กับบทบาทการช่วยเหลือเจ้าหน้าที่ตำรวจในการป้องกันอาชญากรรม

ตาราง 2 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยส่วนบุคคล ด้านความรู้ของพนักงานรักษาความปลอดภัย รับผิดชอบต่อ เรื่องที่ส่งเสริมกับบทบาทการช่วยเหลือเจ้าหน้าที่ตำรวจในการป้องกันอาชญากรรม

ความรู้ของพนักงานรักษาความปลอดภัยรับผิดชอบต่อ	$\bar{X}$	S.D.	การแปลผล
1. เทคนิคและขั้นตอนการใช้วิทยุสื่อสารและการใช้โทรศัพท์	3.30	1.10	ไม่แน่ใจ
2. องค์ประกอบพื้นฐานของความปลอดภัย การห้ามเข้าพื้นที่ การกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบ การเคลื่อนย้ายคนไปในที่ปลอดภัย	3.09	1.18	ไม่แน่ใจ
3. การตรวจตราบริเวณสถานที่รับผิดชอบเทคนิคการตรวจการสังเกต และรับรู้สภาพแวดล้อมการรับรู้สถานการณ์การสังเกต การตรวจสอบบุคคลและสัมภาระ การสังเกตจดจำตัวนิรโทษบุคคล	3.05	1.08	ไม่แน่ใจ
4. สิ่งนี้อาจทำให้เกิดเหตุฉุกเฉิน ปัจจัยเสี่ยง เหตุเพลิงไหม้ เหตุระเบิด วัตถุต้องสงสัยวัตถุระเบิด	3.01	1.10	ไม่แน่ใจ
5. ขั้นตอนการเตรียมความพร้อมต่อเหตุฉุกเฉิน เช่น เหตุเพลิงไหม้ เหตุระเบิด เหตุเกิดจากอาวุธ กรณีพบวัตถุต้องสงสัย กรณีพบวัตถุระเบิด	3.01	1.14	ไม่แน่ใจ
6. หน้าที่ของพนักงานรักษาความปลอดภัยในสถานการณ์ฉุกเฉิน กฎหมายที่เกี่ยวข้องการรักษาสถานที่เกิดเหตุ	2.98	1.15	ไม่แน่ใจ
7. การต่อสู้ป้องกันตัวด้วยมือเปล่า และกระบอง	2.97	1.12	ไม่แน่ใจ
8. การใช้อำนาจตามกฎหมาย อธิบายถึงการใช้กำลังโดยชอบด้วยกฎหมาย การเลือกวิธีการที่เหมาะสมในการใช้กำลัง	2.96	1.08	ไม่แน่ใจ
9. ความแตกต่างของงานรักษาความปลอดภัย เช่น การสอบสวน การบังคับใช้กฎหมาย การรักษาความปลอดภัยการป้องกันการสูญเสีย และสายตรวจ	2.91	1.01	ไม่แน่ใจ
10. พระราชบัญญัติธุรกิจรักษาความปลอดภัย พ.ศ. 2558	2.81	1.06	ไม่แน่ใจ
11. กฎหมายอาญา (เฉพาะที่เกี่ยวกับการปฏิบัติงาน) ความรับผิดชอบทางอาญา ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์	2.72	1.03	ไม่แน่ใจ
12. กฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (เฉพาะมาตราที่เกี่ยวกับการปฏิบัติงาน) การร้องทุกข์ สถานที่ร้องทุกข์ การจับการค้นของราษฎร	2.72	1.01	ไม่แน่ใจ
13. อาวุธศึกษา	2.72	1.19	ไม่แน่ใจ

จากตาราง 2 พบว่า ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยส่วนบุคคล ด้านความรู้ของพนักงานรักษาความปลอดภัยรับผิดชอบต่อ เรื่องที่เกี่ยวข้องกับบทบาทการช่วยเหลือเจ้าหน้าที่ตำรวจในการป้องกันอาชญากรรม ด้านเทคนิคและขั้นตอนการใช้วิทยุสื่อสารและการใช้โทรศัพท์ ($\bar{X} = 3.30$) องค์ประกอบพื้นฐานของความปลอดภัย การห้ามเข้าพื้นที่ การกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบ การเคลื่อนย้ายคนไปในที่ปลอดภัย ($\bar{X} = 3.09$) การตรวจตราบริเวณสถานที่รับผิดชอบเทคนิคการตรวจการสังเกต และรับรู้สภาพแวดล้อมการรับรู้สถานการณ์การสังเกต การตรวจสอบบุคคลและสัมภาระ การสังเกตจดจำตัวนิรโทษบุคคล ($\bar{X} = 3.05$)

สิ่งนี้อาจทำให้เกิดเหตุฉุกเฉิน ปัจจัยเสี่ยง เหตุเพลิงไหม้ เหตุระเบิด วัตถุต้องสงสัยวัตถุระเบิด ($\bar{X} = 3.01$) ขั้นตอนการเตรียมความพร้อมต่อเหตุฉุกเฉิน เช่น เหตุเพลิงไหม้ เหตุระเบิด เหตุเกิดจากอาวุธ กรณีพบวัตถุต้องสงสัยหรือวัตถุระเบิด ($\bar{X} = 3.01$) หน้าที่ของพนักงานรักษาความปลอดภัยในสถานการณ์ฉุกเฉิน กฎหมายที่เกี่ยวข้องการรักษาสถานที่เกิดเหตุ ($\bar{X} = 2.98$) การต่อสู้ป้องกันตัวด้วยมือเปล่าและกระบอง ($\bar{X} = 2.97$) การใช้อำนาจตามกฎหมายอธิบายถึงการใช้อำนาจโดยชอบด้วยกฎหมาย การเลือกวิธีการที่เหมาะสมในการใช้อำนาจ ($\bar{X} = 2.96$) ความแตกต่างของงานรักษาความปลอดภัย เช่น การสอบสวน การบังคับใช้กฎหมาย การรักษาความปลอดภัย การป้องกันการสูญเสย และสายตรวจ ($\bar{X} = 2.91$) พระราชบัญญัติธุรกิจรักษาความปลอดภัย พ.ศ. 2558 ($\bar{X} = 2.81$) กฎหมายอาญา (เฉพาะที่เกี่ยวกับการปฏิบัติงาน) ความรับผิดชอบทางอาญาความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ ($\bar{X} = 2.72$) กฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (เฉพาะมาตราที่เกี่ยวกับการปฏิบัติงาน) การร้องทุกข์ สถานที่ร้องทุกข์ การจับ การค้นของราษฎร ($\bar{X} = 2.72$) อาวุธศึกษา ($\bar{X} = 2.72$) ตามลำดับ

ส่วนที่ 3 ปัจจัยสภาพแวดล้อมจากหน่วยงาน ด้านมาตรฐานการรักษาความปลอดภัยที่บริษัทรักษาความปลอดภัยต้องปฏิบัติ

ตาราง 3 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปัจจัยสภาพแวดล้อมจากหน่วยงาน ด้านมาตรฐานการรักษาความปลอดภัยที่บริษัทรักษาความปลอดภัยต้องปฏิบัติ

ปัจจัยสภาพแวดล้อมจากหน่วยงาน ด้านมาตรฐานการรักษาความปลอดภัยที่บริษัทรักษาความปลอดภัยต้องปฏิบัติ	$\bar{X}$	S.D.	การแปลผล
1. มีระบบบันทึกเหตุการณ์ประจำวันเกี่ยวกับการรักษาความปลอดภัยภายในบริเวณหรือสถานที่ที่รับผิดชอบรักษาความปลอดภัย	3.61	1.06	เห็นด้วย
2. จัดให้มีอุปกรณ์สื่อสารระหว่างศูนย์ประสานงานกับพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาต	3.53	1.05	เห็นด้วย
3. จัดให้มีศูนย์ประสานงานและบุคลากรปฏิบัติหน้าที่ตลอด 24 ชั่วโมง	3.49	1.02	เห็นด้วย
4. การกำกับดูแลและตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่	3.47	0.97	เห็นด้วย
5. จัดทำขั้นตอนการปฏิบัติกรณีเกิดเหตุการณ์ที่ไม่ปกติขึ้นระหว่างการปฏิบัติหน้าที่	3.43	1.01	เห็นด้วย
6. จัดทำคู่มือในการปฏิบัติงานให้กับพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตทุกคนเพื่อให้ปฏิบัติงานภายในขอบเขตที่กฎหมายกำหนด	3.40	0.99	ไม่แน่ใจ
7. จัดให้มีการฝึกอบรมความรู้เกี่ยวกับการรักษาความปลอดภัยให้แก่พนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตอย่างน้อยปีละ 4 ครั้ง	3.28	1.18	ไม่แน่ใจ

จากตาราง 3 พบว่า ปัจจัยสภาพแวดล้อมจากหน่วยงาน ด้านมาตรฐานการรักษาความปลอดภัยที่บริษัทรักษาความปลอดภัยต้องปฏิบัติ ได้แก่ มีระบบบันทึกเหตุการณ์ประจำวันเกี่ยวกับการรักษาความปลอดภัยภายในบริเวณหรือสถานที่ที่รับผิดชอบรักษาความปลอดภัย ($\bar{X} = 3.61$) จัดให้มีอุปกรณ์สื่อสารระหว่างศูนย์ประสานงานกับพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาต ในระหว่างปฏิบัติหน้าที่ เช่น โทรศัพท์ โทรสาร หรือวิทยุสื่อสาร เป็นต้น ($\bar{X} = 3.53$) จัดให้มีศูนย์ประสานงานและบุคลากรปฏิบัติหน้าที่ตลอด 24 ชั่วโมง เพื่อให้คำแนะนำในการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตในระหว่างการปฏิบัติหน้าที่ ($\bar{X} = 3.49$) การกำกับดูแลและตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาต และการรายงานเหตุการณ์

ที่เกิดขึ้นระหว่างการปฏิบัติหน้าที่ ($\bar{X} = 3.47$) จัดทำขั้นตอนการปฏิบัติกรณีเกิดเหตุการณ์ที่ไม่ปกติขึ้นระหว่างการปฏิบัติหน้าที่ และติดประกาศ ณ สถานที่ที่พนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตปฏิบัติงาน ($\bar{X} = 3.43$) จัดทำคู่มือในการปฏิบัติงานให้กับพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตทุกคน เพื่อให้ปฏิบัติงานภายในขอบเขตที่กฎหมายกำหนด ($\bar{X} = 0.34$) จัดให้มีการฝึกอบรมความรู้เกี่ยวกับการรักษาความปลอดภัยให้แก่พนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตอย่างน้อยปีละ 4 ครั้ง ($\bar{X} = 3.28$) ตามลำดับ

การทดสอบสมมติฐานของการวิจัย

เพื่อตอบวัตถุประสงค์ ข้อที่ 2 เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลของพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตและปัจจัยทางด้านสิ่งแวดล้อมกับบทบาทการช่วยเหลือเจ้าหน้าที่ตำรวจของพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตในการป้องกันอาชญากรรม

สมมติฐานข้อที่ 1 พนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตที่มีปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกันมีบทบาทการช่วยเหลือเจ้าหน้าที่ตำรวจในการป้องกันอาชญากรรมแตกต่างกัน

ตาราง 4 การเปรียบเทียบการมีบทบาทการช่วยเหลือเจ้าหน้าที่ตำรวจของพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตในการป้องกันอาชญากรรมในแต่ละด้านและโดยรวม จำแนกตามเพศ

บทบาทการช่วยเหลือเจ้าหน้าที่ตำรวจ ของพนักงานรักษาความปลอดภัยรับ อนุญาตในการป้องกันอาชญากรรม	เพศชาย n = 164		เพศหญิง n = 36		t	Sig.t
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD		
ด้านการช่วยเหลือตำรวจในการจับกุม	2.97	.84	2.81	1.24	.728	.218
ด้านรักษาความปลอดภัยทรัพย์สินและบุคคล	3.38	.82	3.77	.99	-2.507	.013*
ด้านแจ้งเหตุนั้นให้ตำรวจทราบ	3.23	.89	3.66	.96	-2.504	.010*
รวม	3.19	.75	3.42	.84	-1.585	.115

จากตาราง 4 การเปรียบเทียบการมีบทบาทการช่วยเหลือเจ้าหน้าที่ตำรวจของพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตในการป้องกันอาชญากรรมในแต่ละด้านและโดยรวม จำแนกตามเพศ โดยรวม พบว่าค่า Sig.t เท่ากับ .115 ซึ่งมีค่านัยสำคัญทางสถิติมากกว่า .05 แสดงว่า เพศต่างกันมีบทบาทการช่วยเหลือเจ้าหน้าที่ตำรวจของพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตในการป้องกันอาชญากรรมไม่แตกต่างกัน และเมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยปรากฏว่า เพศชาย ($\bar{X} = 3.19$) มีระดับความคิดเห็นมากกว่าเพศหญิง ($\bar{X} = 3.42$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า

1. ด้านช่วยเหลือพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจในการจับกุมผู้กระทำความผิดพบว่าค่า Sig.t เท่ากับ .218 ซึ่งมีค่านัยสำคัญทางสถิติมากกว่า .05 แสดงว่าเพศต่างกันมีบทบาทช่วยเหลือพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจในการจับกุมผู้กระทำความผิด ไม่แตกต่างกัน และเมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยปรากฏว่า เพศชาย ($\bar{X} = 2.97$) มีระดับความคิดเห็นมากกว่าเพศหญิง ($\bar{X} = 2.81$)

2. ด้านการรักษาความปลอดภัยในชีวิต ร่างกาย และทรัพย์สินของบุคคล พบว่าค่า Sig.t เท่ากับ .013 ซึ่งมีค่านัยสำคัญทางสถิติต่ำกว่า .05 แสดงว่าเพศต่างกันมีบทบาทรักษาความปลอดภัยในชีวิต ร่างกาย และทรัพย์สินของบุคคล แตกต่างกัน และเมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยปรากฏว่า เพศชาย ($\bar{X} = 3.38$) มีระดับความคิดเห็นน้อยกว่าเพศหญิง ($\bar{X} = 3.77$)

3. ด้านการแจ้งเหตุการณ์กระทำความผิดอาญาหรือน่าเชื่อว่ามีเหตุร้ายเกิดขึ้นภายในบริเวณหรือสถานที่นั้นให้พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจท้องถิ่นที่ปฏิบัติหน้าที่ประจำอยู่ทราบ ผลพบว่าค่า Sig.t เท่ากับ .010 ซึ่งมี

ค่านัยสำคัญทางสถิติมีน้อยกว่า .05 แสดงว่าเพศต่างกันมีบทบาทการแจ้งเหตุการณ์กระทำความผิดอาญาหรือนำเข้าผู้มีเหตุร้ายเกิดขึ้นภายในบริเวณหรือสถานที่นั้นให้พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจท้องที่ที่ปฏิบัติหน้าที่ประจำอยู่ทราบ แตกต่างกัน และเมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยปรากฏว่า เพศชาย ($\bar{X} = 3.23$) มีระดับความคิดเห็นน้อยกว่าเพศหญิง ($\bar{X} = 3.66$)

ตาราง 5 การเปรียบเทียบการมีบทบาทการช่วยเหลือเจ้าหน้าที่ตำรวจของพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตในการป้องกันอาชญากรรมในแต่ละด้านและโดยรวม จำแนกตามอายุ

บทบาทการช่วยเหลือเจ้าหน้าที่ตำรวจของพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตในการป้องกันอาชญากรรม	แหล่งของความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.F
1. ด้านการช่วยเหลือตำรวจในการจับกุม	Between Groups Within Groups Total	9.908 162.531 288.861	4 195 382	2.477 .833	2.972	.021*
2. ด้านรักษาความปลอดภัยทรัพย์สินและบุคคล	Between Groups Within Groups Total	11.602 139.056 409.637	4 195 382	2.900 .713	4.067	.003*
3. ด้านแจ้งเหตุขึ้นให้ตำรวจทราบ	Between Groups Within Groups Total	7.800 161.365 265.873	4 195 199	1.950 .828	2.356	.055
รวม	Between Groups Within Groups Total	6.915 111.510 265.949	4 195 199	1.729 .572	3.023	.019*

จากตาราง 5 การเปรียบเทียบการมีบทบาทการช่วยเหลือเจ้าหน้าที่ตำรวจของพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตในการป้องกันอาชญากรรมในแต่ละด้านและโดยรวม จำแนกตามอายุ โดยรวม พบว่าค่า Sig.F เท่ากับ .019 ซึ่งมีค่านัยสำคัญทางสถิติมีน้อยกว่า .05 แสดงว่าอายุต่างกันมีบทบาทการช่วยเหลือเจ้าหน้าที่ตำรวจของพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตในการป้องกันอาชญากรรม จำแนกตามอายุแตกต่างกัน และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการรักษาความปลอดภัยในชีวิต ร่างกาย และทรัพย์สินของบุคคล (sig.F = .003) และด้านการช่วยเหลือพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจในการจับกุมผู้กระทำความผิด (sig.F = .021) มีค่า Sig.F น้อยกว่าค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าอายุต่างกันมีบทบาทการช่วยเหลือเจ้าหน้าที่ตำรวจด้านการรักษาความปลอดภัยในชีวิต ร่างกาย และทรัพย์สินของบุคคล และด้านการช่วยเหลือพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจในการจับกุมผู้กระทำความผิด แตกต่างกัน ยกเว้นด้านการแจ้งเหตุการณ์กระทำความผิดอาญาหรือนำเข้าผู้มีเหตุร้ายเกิดขึ้นภายในบริเวณหรือสถานที่นั้นให้พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจท้องที่ที่ปฏิบัติหน้าที่ประจำอยู่ทราบ

มีค่า Sig.F เท่ากับ .055 ซึ่งมีค่านัยสำคัญทางสถิติมากกว่า .05 แสดงว่าอายุต่างกันมีบทบาทการแจ้งเหตุการณ์กระทำความผิดอาญาหรือน่าเชื่อว่ามีเหตุร้ายเกิดขึ้นภายในบริเวณหรือสถานที่นั้นให้พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจท้องที่ที่ปฏิบัติหน้าที่ประจำอยู่ทราบ ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 6 การเปรียบเทียบการมีบทบาทการช่วยเหลือเจ้าหน้าที่ตำรวจของพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตในการป้องกันอาชญากรรมในแต่ละด้านและโดยรวม จำแนกตามการผ่านการฝึกอบรมทบทวนหลังจบหลักสูตรรักษาความปลอดภัย

บทบาทการช่วยเหลือเจ้าหน้าที่ตำรวจของ พนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาต ในการป้องกันอาชญากรรม	ผ่าน n = 152		ไม่ผ่าน n =48		t	Sig.t
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD		
ด้านการช่วยเหลือตำรวจในการจับกุม	3.22	.75	2.06	.90	8.861	.000*
ด้านรักษาความปลอดภัยทรัพย์สินและบุคคล	3.45	.74	3.43	1.19	.153	.879
ด้านแจ้งเหตุขึ้นให้ตำรวจทราบ	3.28	.86	3.38	1.07	-.565	.574
รวม	3.32	.73	2.96	.82	2.738	.008*

จากตาราง 6 การเปรียบเทียบการมีบทบาทการช่วยเหลือเจ้าหน้าที่ตำรวจของพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตในการป้องกันอาชญากรรมในแต่ละด้านและโดยรวม จำแนกตามการผ่านการฝึกอบรมทบทวนหลังจบหลักสูตรรักษาความปลอดภัย โดยรวม พบว่าค่า Sig.t เท่ากับ .008 ซึ่งมีค่านัยสำคัญทางสถิติมากกว่า .05 แสดงว่าการฝึกอบรมทบทวนหลังจบหลักสูตรรักษาความปลอดภัยของพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตที่ต่างกันทำให้พนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตมีบทบาทการช่วยเหลือเจ้าหน้าที่ตำรวจในการป้องกันอาชญากรรมที่แตกต่างกัน และเมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยปรากฏว่า พนักงานรักษาความปลอดภัยที่ผ่านการฝึกอบรมทบทวนหลังจบหลักสูตรรักษาความปลอดภัย ($\bar{X} = 3.32$) มีระดับความคิดเห็นมากกว่าพนักงานรักษาความปลอดภัยที่ไม่ผ่านการฝึกอบรมทบทวนหลังจบหลักสูตรรักษาความปลอดภัย ($\bar{X} = 2.96$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า

1. ด้านช่วยเหลือพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจในการจับกุมผู้กระทำความผิดพบว่าค่า Sig.t เท่ากับ .000 ซึ่งมีค่านัยสำคัญทางสถิติน้อยกว่า .05 แสดงว่าการผ่านการฝึกอบรมทบทวนหลังจบหลักสูตรรักษาความปลอดภัยของพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาต ต่างกัน มีบทบาทช่วยเหลือพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจในการจับกุมผู้กระทำความผิด แตกต่างกัน และเมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยปรากฏว่า พนักงานรักษาความปลอดภัยที่ผ่านการฝึกอบรมทบทวนหลังจบหลักสูตรรักษาความปลอดภัย ($\bar{X} = 3.22$) มีระดับความคิดเห็นมากกว่าพนักงานรักษาความปลอดภัยที่ไม่ผ่านการฝึกอบรมทบทวนหลังจบหลักสูตรรักษาความปลอดภัย ($\bar{X} = 2.06$)

2. ด้านการรักษาความปลอดภัยในชีวิต ร่างกาย และทรัพย์สินของบุคคล พบว่าค่า Sig.t เท่ากับ .879 ซึ่งมีค่านัยสำคัญทางสถิติมากกว่า .05 แสดงว่าการผ่านการฝึกอบรมทบทวนหลังจบหลักสูตรรักษาความปลอดภัยต่างกันมีบทบาทรักษาความปลอดภัยในชีวิต ร่างกาย และทรัพย์สินของบุคคล ไม่แตกต่างกัน และเมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยปรากฏว่า พนักงานรักษาความปลอดภัยที่ผ่านการฝึกอบรมทบทวนหลังจบหลักสูตรรักษาความปลอดภัย ($\bar{X} = 3.45$) มีระดับความคิดเห็นมากกว่าพนักงานรักษาความปลอดภัยที่ไม่ผ่านการฝึกอบรมทบทวนหลังจบหลักสูตรรักษาความปลอดภัย ($\bar{X} = 3.43$)

3. ด้านการแจ้งเหตุการณ์กระทำความผิดอาญาหรือน่าเชื่อว่ามีเหตุร้ายเกิดขึ้นภายในบริเวณหรือสถานที่นั้นให้พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจท้องที่ที่ปฏิบัติหน้าที่ประจำอยู่ทราบ ผลพบว่าค่า Sig.t เท่ากับ .574 ซึ่งมีค่านัยสำคัญทางสถิติมากกว่า .05 แสดงว่า การผ่านการฝึกอบรมทบทวนหลังจบหลักสูตรรักษาความปลอดภัยต่างกัน มีบทบาทการแจ้งเหตุการณ์กระทำความผิดอาญาหรือน่าเชื่อว่ามีเหตุร้ายเกิดขึ้นภายในบริเวณหรือสถานที่นั้นให้พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจท้องที่ที่ปฏิบัติหน้าที่ประจำอยู่ทราบ ไม่แตกต่างกัน และเมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยปรากฏว่า พนักงานรักษาความปลอดภัยที่ผ่านการฝึกอบรมทบทวนหลังจบหลักสูตรรักษาความปลอดภัย ($\bar{X} = 3.28$) มีระดับความคิดเห็นน้อยกว่าพนักงานรักษาความปลอดภัยที่ไม่ผ่านการฝึกอบรมทบทวนหลังจบหลักสูตรรักษาความปลอดภัย ($\bar{X} = 3.38$)

ตาราง 7 การหาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลด้านความรู้เกี่ยวกับงานรักษาความปลอดภัยกับการมีบทบาทช่วยเหลือเจ้าหน้าที่ตำรวจของพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตในการป้องกันอาชญากรรมโดยรวม

ความสัมพันธ์ความรู้เกี่ยวกับงานรักษาความปลอดภัยกับการมีบทบาทการช่วยเหลือเจ้าหน้าที่ตำรวจ		ความรู้เกี่ยวกับงานรักษาความปลอดภัย	การมีบทบาทการช่วยเหลือเจ้าหน้าที่ตำรวจ
ความรู้เกี่ยวกับงานรักษาความปลอดภัย	Pearson	1	.760**
	Correlation	.	.000
	Sig.(2-tailed)	200	200
	N		
การมีบทบาทการช่วยเหลือเจ้าหน้าที่ตำรวจ	Pearson	.760**	1
	Correlation	.000	.
	Sig.(2-tailed)	200	200
	N		

จากตาราง 7 การหาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลด้านความรู้เกี่ยวกับงานรักษาความปลอดภัยกับการมีบทบาทช่วยเหลือเจ้าหน้าที่ตำรวจของพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตในการป้องกันอาชญากรรมโดยรวม พบว่าค่า Sig.t เท่ากับ .000 ซึ่งมีค่านัยสำคัญทางสถิติน้อยกว่า .01 แสดงว่าปัจจัยส่วนบุคคลด้านความรู้เกี่ยวกับงานรักษาความปลอดภัยมีความสัมพันธ์กับบทบาทการช่วยเหลือเจ้าหน้าที่ตำรวจของพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตในการป้องกันอาชญากรรม

สมมติฐานข้อที่ 2 ปัจจัยสภาพแวดล้อมมีความสัมพันธ์กับการมีบทบาทการช่วยเหลือเจ้าหน้าที่ตำรวจของพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตในการป้องกันอาชญากรรม

ตาราง 8 การหาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยสภาพแวดล้อมกับการมีบทบาทการช่วยเหลือเจ้าหน้าที่ตำรวจของพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตในการป้องกันอาชญากรรมโดยรวม

ความสัมพันธ์ปัจจัยสภาพแวดล้อมกับการมีบทบาทการช่วยเหลือเจ้าหน้าที่ตำรวจ		ปัจจัยสภาพแวดล้อม	การมีบทบาทการช่วยเหลือเจ้าหน้าที่ตำรวจ
ปัจจัยสภาพแวดล้อม	Pearson	1	.835**
	Correlation	.	.000
	Sig.(2-tailed)	200	200
	N		
การมีบทบาทการช่วยเหลือเจ้าหน้าที่ตำรวจ	Pearson	.835**	1
	Correlation	.000	.
	Sig.(2-tailed)	200	200
	N		

จากตาราง 8 การหาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยสภาพแวดล้อมกับการมีบทบาทการช่วยเหลือเจ้าหน้าที่ตำรวจของพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตในการป้องกันอาชญากรรมโดยรวม พบว่าค่า Sig.t เท่ากับ .000 ซึ่งมีค่านัยสำคัญทางสถิติน้อยกว่า .01 แสดงว่าปัจจัยสภาพแวดล้อมมีความสัมพันธ์กับบทบาทการช่วยเหลือเจ้าหน้าที่ตำรวจของพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตในการป้องกันอาชญากรรม

ผลการวิจัยวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเปรียบเทียบบทบาทการช่วยเหลือเจ้าหน้าที่ตำรวจของพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตในการป้องกันอาชญากรรมตามกฎหมาย จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ดังนี้

บทบาทการช่วยเหลือเจ้าหน้าที่ตำรวจของพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตในการป้องกันอาชญากรรมตามกฎหมาย คือให้พนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตมีหน้าที่ ดังต่อไปนี้ 1) ช่วยเหลือพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาในการจับกุมผู้กระทำความผิด 2) รักษาความปลอดภัยในชีวิต ร่างกาย และทรัพย์สินของบุคคล รวมทั้งระงับเหตุและรักษาความสงบเรียบร้อยภายในบริเวณหรือสถานที่ที่รับผิดชอบรักษาความปลอดภัยตามข้อกำหนดในสัญญาจ้าง 3) เมื่อมีการกระทำความผิดอาญาหรือน่าเชื่อว่ามีเหตุร้ายเกิดขึ้นภายในบริเวณหรือสถานที่ที่รับผิดชอบรักษาความปลอดภัย ต้องแจ้งเหตุนั้นให้พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจท้องที่ที่ปฏิบัติหน้าที่ประจำอยู่ทราบโดยทันที รวมทั้งปิดกั้นและรักษาสถานที่เกิดเหตุให้คงสภาพเดิมไว้จนกว่าพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจผู้มีอำนาจหน้าที่จะเดินทางมาถึงสถานที่เกิดเหตุ

ปัจจัยส่วนบุคคล เพศชาย อายุ 21-25 ปี การผ่านการฝึกอบรมทบทวนหลังจบหลักสูตรรักษาความปลอดภัย ระยะเวลาในการปฏิบัติงานมากกว่า 5 ปี ของพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตที่มีผลสนับสนุนต่อบทบาทการช่วยเหลือเจ้าหน้าที่ตำรวจของพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตในการป้องกันอาชญากรรม

สรุปผลการวิจัยวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางด้านสิ่งแวดล้อมกับการมีบทบาทการช่วยเหลือเจ้าหน้าที่ตำรวจของพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตในการป้องกันอาชญากรรม ดังนี้

ปัจจัยทางด้านสิ่งแวดล้อมที่มีผลสนับสนุนต่อบทบาทการช่วยเหลือเจ้าหน้าที่ตำรวจของพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตในการป้องกันอาชญากรรม ได้แก่ การจัดทำคู่มือในการปฏิบัติงานให้กับพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตทุกคน เพื่อให้ปฏิบัติงานภายในขอบเขตที่กฎหมายกำหนด การจัดทำขั้นตอนการปฏิบัติ

กรณีเกิดเหตุการณ์ที่ไม่ปกติขึ้นระหว่างการปฏิบัติหน้าที่ และติดประกาศ ณ สถานที่ที่พนักงานรักษาความปลอดภัย รับผิดชอบปฏิบัติงาน รวมทั้งมีระบบบันทึกเหตุการณ์ประจำวันเกี่ยวกับการรักษาความปลอดภัยภายในบริเวณ หรือสถานที่ที่รับผิดชอบรักษาความปลอดภัย การกำกับดูแลและตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานรักษาความปลอดภัย รับผิดชอบ และการรายงานเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นระหว่างการปฏิบัติหน้าที่ จัดให้พนักงานรักษาความปลอดภัย รับผิดชอบปฏิบัติงานในหน้าที่เฉพาะที่กฎหมายกำหนดให้เป็นหน้าที่ของพนักงานรักษาความปลอดภัย รับผิดชอบ เว้นแต่การอำนวยความสะดวกจราจรบนทางจราจร โดยได้รับการแต่งตั้งให้เป็นอาสาจราจรตามกฎหมายว่า ด้วยจราจรทางบก จัดให้มีศูนย์ประสานงานและบุคลากรปฏิบัติหน้าที่ตลอด 24 ชั่วโมง เพื่อให้คำแนะนำในการ ปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานรักษาความปลอดภัย รับผิดชอบในระหว่างการปฏิบัติหน้าที่ จัดให้มีอุปกรณ์สื่อสาร ระหว่างศูนย์ประสานงานกับพนักงานรักษาความปลอดภัย รับผิดชอบ ในระหว่างปฏิบัติหน้าที่ เช่น โทรศัพท์ โทรสาร หรือวิทยุสื่อสาร เป็นต้น

อภิปรายผล

1. ปัจจัยส่วนบุคคล เพศชาย อายุ 21-25 ปี การผ่านการฝึกอบรมทบทวนหลังจบหลักสูตรรักษาความปลอดภัย ระยะเวลาในการปฏิบัติงานมากกว่า 5 ปี ของพนักงานรักษาความปลอดภัย รับผิดชอบที่มีผลสนับสนุนต่อบทบาทการช่วยเหลือเจ้าหน้าที่ตำรวจของพนักงานรักษาความปลอดภัย รับผิดชอบในการป้องกันอาชญากรรม เนื่องจากกฎหมายกำหนดให้ต้องมียุทธศาสตร์การช่วยเหลือเจ้าหน้าที่ตำรวจของพนักงานรักษาความปลอดภัย รับผิดชอบในการป้องกันอาชญากรรมตามกฎหมาย คือให้พนักงานรักษาความปลอดภัย รับผิดชอบมีหน้าที่ดังต่อไปนี้ 1) ช่วยเหลือพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาในการจับกุมผู้กระทำความผิด 2) รักษาความปลอดภัยในชีวิต ร่างกาย และทรัพย์สินของบุคคล รวมทั้งระงับเหตุและรักษาความสงบเรียบร้อยภายในบริเวณหรือสถานที่ที่รับผิดชอบรักษาความปลอดภัยตามข้อกำหนดในสัญญาจ้าง 3) เมื่อมีการกระทำความผิดอาญาหรือน่าเชื่อว่ามีเหตุร้ายเกิดขึ้นภายในบริเวณหรือสถานที่ที่รับผิดชอบรักษาความปลอดภัย ต้องแจ้งเหตุนั้นให้พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจท้องที่ที่ปฏิบัติหน้าที่ประจำอยู่ทราบโดยทันที รวมทั้งปิดกั้นและรักษาสถานที่เกิดเหตุให้คงสภาพเดิมไว้จนกว่าพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจผู้มีอำนาจหน้าที่ จะเดินทางมาถึงสถานที่เกิดเหตุ การปฏิบัติงานตามบทบาทของตนเองให้ถูกต้องเหมาะสมกับสภาพบทบาทที่รับมาตามข้อตกลงของสังคมนั้น ซึ่งเป็นไปตามที่นักการศึกษาได้สรุปเป็นทฤษฎีบทบาทไว้ Broom & Selznick (1977, pp.34-35) ได้อธิบายไว้ดังนี้ บทบาทที่กำหนดไว้หรือบทบาทตามอุดมคติ (The Socially Prescribed or Ideal Role) เป็นบทบาทที่กำหนดสิทธิและหน้าที่ของตำแหน่งทางสังคมไว้ บทบาทที่ควรกระทำ (The Perceived Role) เป็นบทบาทที่แต่ละบุคคลเชื่อว่าควรกระทำในหน้าที่ตำแหน่งนั้นๆ ซึ่งอาจไม่ตรงตามบทบาทที่กำหนดไว้ ไม่ตรงตามอุดมคติทุกประการและอาจแตกต่างกันไปในแต่ละบุคคลก็ได้ บทบาทที่กระทำจริง (The Performed Role) เป็นบทบาทที่แต่ละบุคคลได้กระทำไปจริงตามความเชื่อ ความคาดหวัง ตลอดจนความถนัดและโอกาสที่จะกระทำในแต่ละสังคมในช่วงระยะเวลาหนึ่ง

2. ปัจจัยทางด้านสิ่งแวดล้อมที่มีผลสนับสนุนต่อบทบาทการช่วยเหลือเจ้าหน้าที่ตำรวจของพนักงานรักษาความปลอดภัย รับผิดชอบในการป้องกันอาชญากรรม สอดคล้องกับงานรักษาความปลอดภัยมุ่งเน้นที่ป้องกันให้อาชญากรรมเล็กน้อยความตั้งใจที่จะกระทำผิดต่อบุคคลหรือทรัพย์สินภายใต้ความรู้ จึงเป็นการทำให้อาชญากรรมกลัวหรือไม่กล้ากระทำผิดเนื่องมาจากการกลัวถูกจับกุม หรือเห็นว่าอาจไม่ประสบความสำเร็จในการกระทำผิด ไม่ได้มุ่งหวังที่จะแก้ไขสาเหตุของการประกอบอาชญากรรมของคน ดังนั้น กลุ่มทฤษฎีอาชญาวิทยาที่สอดคล้องกับงานรักษาความปลอดภัย จึงเป็นทฤษฎีที่มุ่งเน้นอธิบายว่าอาชญากรรมเกิดจากการผสมผสานระหว่างตัวเหยื่ออาชญากรรม ผู้กระทำความผิด และสภาพแวดล้อมของเหตุการณ์ เมื่อปัจจัยทั้งสามประการเกิดขึ้นตรงกันหรือมาพบกันแล้ว ก็จะมี

อาชญากรรมเกิดขึ้นและความเสียหายจะตกแก่เหยื่อหรือบุคคล ซึ่งปัจจุบันทฤษฎีแนวนี้มีอยู่ด้วยกันหลายทฤษฎี ได้แก่ ทฤษฎีมนุษยนิเวศวิทยา ทฤษฎีป้องกันหรือยับยั้งชั่งใจ ทฤษฎีปกตินิสัย ทฤษฎีป้องกันอาชญากรรม โดยสภาพแวดล้อม และทฤษฎีรูปแบบอาชญากรรม ฯลฯ เนื่องจากทฤษฎีแนวนี้เชื่อว่า อาชญากรรมจะมีอยู่ทั่วไป และจะลงมือกระทำผิดเมื่อช่วงเวลาเหมาะสม กล่าวคือ มีเหยื่ออาชญากรรม และมีโอกาสในการกระทำผิด ดังนั้น ทฤษฎีกลุ่มนี้จึงศึกษาเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมในการเกิดอาชญากรรม ได้แก่ สถานที่ เวลา และพฤติกรรมของเหยื่อ เพื่อนำมาเป็นข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนากลยุทธ์ในการป้องกันอาชญากรรม ซึ่งเป็นไปตามทฤษฎีมนุษยนิเวศวิทยา มีรากฐานมาจากแนวความคิดและผลการวิจัยของนักอาชญาวิทยาของมหาวิทยาลัยชิคาโก หรือสำนักนิเวศวิทยาอาชญากรรม (The Ecological School of Criminology) โดย โรเบิร์ต ปาร์ค นักอาชญาวิทยาผู้นำของสำนักนิเวศวิทยาอาชญากรรมได้กล่าวไว้ว่า เมืองมิได้มีสภาพเพียงแต่เป็นกลไกทางวัตถุและสิ่งก่อสร้างของมนุษย์ แต่เมืองมีความเกี่ยวพันในกระบวนการที่สำคัญของประชากร เมืองคือผลผลิตของธรรมชาติ และโดยเฉพาะอย่างยิ่งธรรมชาติมนุษย์ ดังนั้น พฤติกรรมของมนุษย์จึงถูกกำหนดโดยสภาพเมืองในระดับหนึ่ง ปาร์ค ได้พยายามมุ่งใจให้นักอาชญาวิทยาทั้งหลายเห็นความสำคัญของปัจจัยต่างๆ ในสภาพแวดล้อมของเมืองที่มีผลกระทบต่อนพฤติกรรมอาชญากรรม สำหรับทฤษฎีที่เหมาะสมและสามารถนำมาเป็นแนวคิดพื้นฐานในการกำหนดมาตรการป้องกันอาชญากรรม ตั้งอยู่บนหลักปรัชญาที่ว่า สภาพแวดล้อมทางกายภาพมีอิทธิพลสำคัญที่ทำให้บุคคลประกอบอาชญากรรม บุคคลจะประกอบอาชญากรรมจำเป็นต้องเอาชนะเครื่องมือป้องกันอาชญากรรมให้ได้ก่อน เช่น คนร้ายปล้นลักทรัพย์ในบ้านพักต้องจัดแะประตูหรือหน้าต่างบ้านเพื่อเข้าไปลักทรัพย์ภายในบ้านพัก คนร้ายที่ชิงทรัพย์ผู้หญิงต้องใช้อาวุธหรือกำลังข่มขู่เหยื่อหรือผู้เสียหายให้ส่งมอบทรัพย์สินได้ หรือคนร้ายที่ข่มขืนกระทำชำเราผู้หญิงก็ต้องอาศัยช่วงเวลาเข้าไปถึงตัวผู้เสียหายและใช้กำลังประทุษร้ายทำการข่มขืนผู้เสียหาย ฯลฯ ทฤษฎีกลุ่มนี้มีความเชื่อว่า “โอกาส” (Opportunity) เป็นองค์ประกอบสำคัญของอาชญากรรม คนร้ายจะประกอบอาชญากรรมเมื่อเห็นว่ามีโอกาส

ดังนั้น หลักการสำคัญของทฤษฎีป้องกันที่ตำรวจและธุรกิจรักษาความปลอดภัยควรเข้าใจและมาใช้คือการลดโอกาสในการกระทำผิดของคนร้าย เนื่องจากโอกาสจะเป็นปัจจัยสำคัญทำให้คนร้ายตัดสินใจลงมือกระทำการลดโอกาสจึงเป็นมาตรการที่ป้องกันอาชญากรรมได้ผลมากที่สุด เช่น หากพิจารณาแล้วเห็นว่าคนร้ายชอบทำร้ายปล้นทรัพย์ร้านค้าทองเป็นประจำ ตำรวจควรแจ้งให้ร้านค้าทองทราบและหาอุปกรณ์ป้องกันคนร้ายมิให้นำทรัพย์สิน (ทองรูปพรรณ) ไปได้อย่างง่ายดาย หรือกำหนดเวลาปิดเปิดให้เหมาะสม หรือผู้หญิงที่ต้องเดินทางกลับบ้านผ่านบริเวณที่เปลี่ยว ควรให้ญาติพี่น้องมารับหรือเดินทางกลับพร้อมเพื่อนหลายคน ฯลฯ ซึ่งปัจจุบันระบบการป้องกันอาชญากรรมได้รับการพัฒนาให้มีขึ้นอย่างหลายรูปแบบ เช่น การจัดการระบบรักษาความปลอดภัย การกำหนดมาตรการป้องกันตนเองของเหยื่อ การป้องกันอาชญากรรมตามสถานการณ์หรือสภาพแวดล้อม หรือการลดความเสี่ยงของการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม ฯลฯ มาตรการเหล่านี้ได้มาจากการวิเคราะห์อาชญากรรมและการวิเคราะห์ความเสี่ยง เพื่อนำมากำหนดกลยุทธ์ในการป้องกันอาชญากรรมให้เหมาะสมกับสภาพพื้นที่และสถานการณ์ต่อไป

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

1. ด้านการอบรมทบทวนความรู้เกี่ยวกับงานรักษาความปลอดภัยเพื่อการสนับสนุนต่อบทบาทการช่วยเหลือเจ้าหน้าที่ตำรวจของพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตในการป้องกันอาชญากรรม ความรู้ของพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาต ควรศึกษาเพิ่มเติม ได้แก่ วิชาอาวุธศึกษา คือการอธิบายเรื่องการใช้อาวุธและทบทวนวิธีการใช้อาวุธต่างๆในการรักษาความปลอดภัย วิชากฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (เฉพาะมาตราที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงาน) การร้องทุกข์ สถานที่ร้องทุกข์ การจับการค้นของราษฎร และวิชากฎหมายอาญา (เฉพาะที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงาน) ความรับผิดชอบทางอาญา ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์

2.การจัดทำคู่มือในการปฏิบัติงานให้กับพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตทุกคน เพื่อให้ปฏิบัติงานภายในขอบเขตที่กฎหมายกำหนด

3. จัดให้มีการฝึกอบรมความรู้เกี่ยวกับการรักษาความปลอดภัยให้แก่พนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตอย่างน้อยปีละ 4 ครั้ง

4. การสนับสนุนต่อบทบาทการช่วยเหลือเจ้าหน้าที่ตำรวจของพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตในการป้องกันอาชญากรรม คือ ด้านช่วยเหลือพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจในการจับกุมผู้กระทำความผิดด้านการรักษาความปลอดภัยในชีวิต ร่างกาย และทรัพย์สินของบุคคล ด้านการแจ้งเหตุการณ์กระทำความผิดอาญาหรือน่าเชื่อว่ามีเหตุร้ายเกิดขึ้นภายในบริเวณหรือสถานที่นั้นให้พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจท้องที่ที่ปฏิบัติหน้าที่ประจำอยู่ทราบ

ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยในครั้งต่อไป

1. แนวทางการสร้างหลักสูตรอบรมสำหรับพนักงานรักษาความปลอดภัย
2. การประเมินผลการฝึกอบรมตามหลักสูตรพนักงานรักษาความปลอดภัย

เอกสารอ้างอิง

- คณะทำงานโครงการสนับสนุนประชาชนและองค์กรเอกชนให้เข้ามามีบทบาทและส่วนร่วมในการรักษาความสงบเรียบร้อย. (2559). รายงานธุรกิจรักษาความปลอดภัยในประเทศไทย. กรุงเทพฯ: ผู้แต่ง
- บุญตา ไส้เลิศ. (2550). บทบาทของผู้บริหารในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 3. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี.
- พนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาต. (2560). เกี่ยวกับการประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัย. สืบค้น พฤศจิกายน 27, 2562, จาก <http://songmetta.com/security/about.html>.
- _____. (2560). ระเบียบคณะกรรมการกำกับธุรกิจรักษาความปลอดภัย ว่าด้วยกำหนดมาตรฐานการรักษาความปลอดภัยที่บริษัทรักษาความปลอดภัยต้องปฏิบัติ พ.ศ. 2560. ราชกิจจานุเบกษา. เล่ม 134 ตอนพิเศษ 229 ง. หน้า 22. สืบค้น กันยายน 19, 2562, จาก <http://web.krisdika.go.th/data/law/law2/%B813/%B813-20-9999-update.htm>.
- _____. (2560). ระเบียบคณะกรรมการกำกับธุรกิจรักษาความปลอดภัย ว่าด้วยกำหนดมาตรฐานหลักสูตรการรักษาความปลอดภัย พ.ศ. 2560. ราชกิจจานุเบกษา. เล่ม 134 ตอนพิเศษ 229 ง. หน้า 15. สืบค้น กันยายน 19, 2562, จาก <http://web.krisdika.go.th/data/law/law2/%B813/%B813-20-9999-update.htm>.
- พรชัย ชันดี และคณะ. (2543). ทฤษฎีและงานวิจัยทางอาชญวิทยา. กรุงเทพฯ: บุคเน็ท.
- พระมหาพนมมกร มีราคะ. (2549). การดำรงสมณเพศของสามเณรโรงเรียนมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- พระราชบัญญัติธุรกิจรักษาความปลอดภัย. (2558). พระราชบัญญัติธุรกิจรักษาความปลอดภัย พ.ศ. 2558. ราชกิจจานุเบกษา. เล่ม 132 ตอนที่ 104 ก. หน้า 24. สืบค้น กรกฎาคม 15, 2562, จาก <http://web.krisdika.go.th/data/law/law2/%B813/%B813-20-9999-update.htm>.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2540). วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์ (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ: สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- มณฑนา ดำรงค์ดี, และธีรเดช ห่านิธิชัย. (2555). ปัจจัยทำนายคุณภาพชีวิตของพนักงานรักษาความปลอดภัย. ปทุมธานี: คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- มนัสยา แรกค่านวน. (2561). รูปแบบการพัฒนาคุณภาพการให้บริการของพนักงานรักษาความปลอดภัย สำนักงานรักษาความปลอดภัย องค์การส่งเสริมการค้าผ่านศึก (สปก.อพศ.). วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยบูรพา.
- รณภพ พรอรุณ. (2542). ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะเศรษฐกิจกับอาชญากรรมในพื้นที่จังหวัดฉะเชิงเทรา. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยบูรพา.
- สถานีตำรวจภูธรโพธิ์แก้ว. (2560). สถานีตำรวจภูธรโพธิ์แก้ว อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม. สืบค้น ตุลาคม 30, 2562 จาก <http://www.pokaew.police7.go.th>.

- สินธร คำเหมือน. (2550). **บทบาทผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษา ตามพระศนะของครูและผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี.**
- สำนักงานตำรวจแห่งชาติ. (2553). **คู่มือการปฏิบัติงานของตำรวจสายตรวจ.** กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ตำรวจ.
- _____. (2556). **คู่มือการบริหารงานป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม.** กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ตำรวจ.
- สำเร็จ กล้าหาญ. (2549). **สภาพการปฏิบัติงานตามบทบาทของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศุพรรณบุรี เขต 3. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี.**
- อังคณา พัฒโท. (2545). **พฤติกรรมความปลอดภัยในการปฏิบัติงานของพนักงานบริษัท MEKKERE จำกัด. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง.**
- Brantingham, P., & Brantingham, P. (1990). **Situational Crime Prevention in Practice.** *Revue Canadienne de Criminologie*. Retrieved September 1, 2019, from <https://heinonline.org/HOL/LandingPage?handle=hein.journals/cjccj32&div=7&id=&page=>
- Broom, Leonard, & Selznick, Philip. (1977). **Sociology.** New York: Harper & Row.
- Cohen, A. (1987). **Studying Language learning strategies: how do we get the Information.** Retrieved November 3, 2019, from <https://academic.oup.com/applij/article-abstract/5/2/101/315308?redirectedFrom=PDF#>
- Cohen, L., & Felson, M. (1979). **Social Change and Crime Rate Trends: A Routine Activity Approach.** Retrieved November 3, 2019, from <https://www.jstor.org/stable/2094589?seq=1>.
- Felson, Marcus. (1995). **Crime in Everyday Life.** Thousand Oaks, CA: Pine Forge Press.
- JEFFERY, RAY, C. (1977). **CRIME PREVENTION THROUGH ENVIRONMENTAL DESIGN.** SECOND EDITION. BEVERLY HILLS, CA: SAGE.
- Mead, P.E. (1989). **The characteristic of effective organization.** New York: Harper and Row
- Newman, O. (1972). **Defensible space Crime Prevention Through Urban Design.** London: MacMillan.
- Taro Yamame. (1973). **Statistics: An Introductory Analysis.** Third editio. Newyork : Harper and Row Publication.
- Tomey, C. (1992). **Analog VLSI and neural systems.** New York: Addison Wesley.
- Zimring, F., E., & Hawkins, G. (1973). **Deterrence; The Legal Threat in Crime Control.** Chicago: University of Chicago Press.